

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی صنعت گردشگری بین ایران و مالزی

محل انتشار:

اولین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

سهیل خیام باشی - مدرس دانشگاه پیام نور باغ بهادران

خلاصه مقاله:

هدف کلی این تحقیق بررسی و مقایسه گردشگری در دو کشور ایران و مالزی است. مشخص نمودن تاثیر جاذبه های گردشگری بر توسعه گردشگری در کشورهای ایران و مالزی، مشخص نمودن نقش جاذبه های گردشگری (فرهنگی، تاریخی، طبیعی و ...) در جذب گردشگر در دو کشور ایران و مالزی، است. در این پژوهش از دو روش اسنادی - کتابخانه ای و میدانی به منظور جمع آوری اطلاعات استفاده گردیده است که ابتدا جهت روشن شدن ادبیات موضوع تحقیق و تدوین مبانی نظری با رجوع به کتابخانه ها و استفاده از کتب، پایان نامه ها و مقالات نگاشته شده استفاده گردید و سپس در پی یافتن و پاسخ به سوالات تحقیق و دست یابی به اهداف مورد نظر اقدام از پرسشنامه استفاده گردید. جامعه آماری این تحقیق شامل دو گروه: 1- گردشگران ایرانی بازدیدکننده از مالزی 2- گردشگران مالزیایی بازدیدکننده از ایران می باشند بر این اساس حجم نمونه از بین گردشگران ایران 203 نفر و حجم نمونه از بین گردشگران مالزیایی 185 نفر تعیین می گردد. بر اساس یافته های تحقیق از میان مولفه های فرهنگی و اجتماعی موثر در گردشگری مالزی، متغیرهای: آثار تاریخی و فرهنگی گردشگری، امنیت اجتماعی در مراکز گردشگری و مراکز گردشگری مذهبی در اولویت های اول تا سوم قرار داشتند. این در حالی است که بر اساس یافته های تحقیق از میان عوامل مورد مطالعه مولفه های فرهنگی و اجتماعی در گردشگری ایران متغیرهای: آثار تاریخی و فرهنگی گردشگری در اولویت اول و متغیرهای: روحیه مهمان نوازی مردم و برخورد شاغلان حوزه گردشگری با گردشگران به اولویت های دوم و سوم قرار دارند. بدین ترتیب نتیجه تحقیق نشان می دهد که در هر دو ایران و مالزی آثار تاریخی و فرهنگی گردشگری در اولویت اول قرار دارند ولی در مالزی امنیت اجتماعی در ارتباط با مسایل گردشگری مساله بوده اما در ایران امنیت اجتماعی در حوزه گردشگری مساله دار نیست. اطلاعات نشان می دهد که در ایران مردم مهمان نوازتر می باشند و در ضمن برخورد شاغلان حوزه گردشگری با گردشگری جای بحث و بررسی دارد و در عین حال آرامگاه هنرمندان نیز از اولویت بالایی می باشد. از میان مولفه های عمومی گردشگری کشور مالزی متغیرهای: امکانات و توانمندی های مسافربری هوایی، خدمات مسافربری درون شهری و جاده های دسترسی به مناطق گردشگری در اولویت های اول تا سوم قرار داشتند. اما بر اساس یافته های تحقیق از میان مولفه های عمومی گردشگری مورد مطالعه در ایران، متغیرهای: جاده های دسترسی به مناطق گردشگری به رتبه اول، تعداد مهمان پذیرها به رتبه دوم و تعداد هتل ها به رتبه سوم تغییر یافته اند. بدین ترتیب ایران باید نسبت به تقویت خطوط هوایی خود اقدام نماید و البته به لحاظ جاده های دسترسی به مناطق گردشگری در وضعیت مناسبی است.

کلمات کلیدی:

ایران، مالزی، گردشگری، توسعه پایدار، توسعه، صنعت، گردشگر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/248468>

